Tức Tâm Minh
息 心 銘

作 者 : 釋 亡 名
Tác giả : Thích Vọng Danh
Dịch giả : Dương Đình Hỷ

多	知	多	事	不	如	息	意
Đa	tri	đa	sự	bất	như	tức	ý
多	慮	多	失	不	如	守	一
Đa	lự	đa	thất	bất	như	thủ	nhất
慮	多	志	散	知	多	心	亂
Lự	đa	chí	tản	tri	đa	tâm	loạn
心	亂	生	惱	志	散	妨	道
Tâm	loạn	sanh	não	chí	tản	phương	đạo
勿	謂	何	傷	其	苦	悠	長
Vật	vị	hà	thương	kỳ	khổ	du	trường
勿	言	何	畏	其	禍	鼎	沸
Vật	ngôn	hà	uý	kỳ	hoạ	đỉnh	phí
滴	水	不	停	四	海	將	盈
Trích	thuỷ	bất	đình	tứ	hải	tướng	doanh
纖	塵	不	拂	五	嶽	將	成
Tiêm	trần	bất	phất	ngũ	nhạc	tướng	thành
防	末	在	本	雖	小	不	輕
Phòng	mạt	tại	bổn	tuy	tiểu	bất	khinh

關	爾	七	竅	閉	爾	六	情
Quan	nhĩ	thất	khiếu	bế	nhĩ	lục	tình
莫	視	於	色	莫	聽	於	聲
Mạc	thị	ư	sắc	mạc	thính	ư	thanh
聞	聲	者	聾	見	色	者	盲
Văn	thanh	giả	lung	kiến	sắc	giả	manh
一	文	一	藝	空	中	小	蚋
Nhất	văn	nhất	nghệ	không	trung	tiểu	bí
一	伎	一	能	日	下	孤	燈
Nhất	kỹ	nhất	năng	nhật	hạ	cô	đăng
英	賢	才	藝	是	為	愚	蔽
Anh	hiền	tài	nghệ	thị	vi	ngu	tế
捨	棄	淳	朴	□	溺	淫	麗
Xả	khí	thuần	phác	nghê	nịch	dâm	lệ
識	馬	易	奔	心	猿	難	制
Chí	mã	dịch	bôn	tâm	viên	nan	chế
神	既	勞	役	形	必	損	斃
Thần	ký	lao	dịch	hình	tất	tổn	tệ
邪	行	終	迷	修	塗	永	泥
Tà	hành	chung	mê	tu	đồ	vĩnh	nê
莫	貴	才	能	日	益	惛	嘗
Mạc	quí	tài	năng	nhật	ích	hôn	măng
誇	拙	羨	巧	其	德	不	弘
Khoa	chuyết	tiện	xảo	kỳ	đức	bất	hoằng

名	厚	行	薄	其	高	速	崩
Danh	hậu	hành	bạc	kỳ	cao	tốc	băng
內	懷	憍	伐	外	致	怨	憎
Nội	hoài	kiêu	phạt	ngoại	chí	oán	tăng
或	談	於	口	或	書	於	手
Hoặc	đàm	ư	khẩu	hoặc	thư	ư	thủ
邀	人	令	譽	亦	孔	之	醜
Yêu	nhân	lệnh	dự	diệc	khổng	chi	xú
凡	謂	之	吉	聖	以	之	咎
Phàm	vị	chi	cát	thánh	dĩ	chi	cữu
賞	翫	暫	時	悲	哀	長	久
Thưởng	ngoạn	tạm	thời	bi	ai	trường	cửu
畏	影	畏	跡	逾	遠	逾	極
Uý	ảnh	uý	tích	du	viễn	du	cực
端	坐	樹	陰	跡	滅	影	沈
Đoan	toạ	thụ	âm	tích	diệt	ảnh	trầm
厭	生	患	老	隨	思	隨	造
Yếm	sanh	hoạn	lão	tuỳ	tư	tuỳ	tạo
心	想	若	滅	生	死	長	絕
Tâm	tưởng	nhược	diệt	sanh	tử	trường	tuyệt
不	死	不	生	無	相	無	名
Bất	tử	bất	sanh	vô	tướng	vô	danh
一	道	虛	寂	萬	物	齊	平
Nhất	đạo	hư	tịch	vạn	vật	tề	bình

何	貴	何	賤	何	辱	何	榮
hà	quí	hà	tiện	hà	nhục	hà	vinh
何	勝	何	劣	何	重	何	輕
Hà	thắng	hà	liệt	hà	trọng	hà	khinh
澄	天	愧	淨	皎	日	慚	明
Trừng	thiên	quí	tịnh	giảo	nhật	tàm	minh
安	夫	岱	嶺	同	彼	金	城
An	phu	đại	lãnh	đồng	bỉ	kim	thành
敬	貽	賢	哲	斯	道	利	貞.
Kính	di	hiền	triết	tư	đạo	lợi	trinh.

Dịch :

Biết nhiều lắm chuyện, chẳng bằng ý ngừng
Lo nhiều càng mất, giữ một thì ưng
Lo nhiều chí tán, biết nhiều loạn tâm
Buồn do tâm loạn, chí tán đạo tâm
Bi thương chớ nói, càng khổ dài dài
Chớ nói nào sợ, họa thì đến ngay
Chẳng dừng giọt nước, bốn bể tràn đầy
Biết trần chẳng giữ, năm ngục thành đây
Phòng ngọn ở gốc, tuy nhỏ chẳng khinh
Liên quan bẩy huyệt, đóng cửa sáu tình
Chẳng nhìn ở sắc, chẳng nghe ở thanh
Nghe như người điếc, mắt như bị manh
Một chữ là nghệ, trong không muỗi con
Có một kỹ thuật, đêm tới dưới đèn
Người hiền tài nghệ, thật là ngu khổ
Không hưởng cây thuốc, miệng nói ngu ngơ
Biết ngựa dễ chạy, khó chế vượn lòng
Thần đã thương tổn, hình tất thương vong
Hạnh tà mê thất, đường tu vấy bùn

Khoe khoang giỏi khéo, đức chẳng riêng tư
Danh dầy hạnh bạc, càng cao càng hư.
Trong lòng kiêu ngạo, oán hận bên trong
Hoặc nói ra miệng, tay vẽ ra lòng
Mời người ra lệnh, có xấu đâu ai
Người tục nói phải, thánh nhân nói sai
Tạm thời thưởng ngoạn, trường cửu bi ai
Sợ hình sợ bóng, ngày càng xa xôi
Ngồi thiền bóng râm, vết hết ảnh trầm
Áp lực già lão, tùy nghĩ, tùy làm.